

PARAULES DE VIDA

Naixement de la Mare de Déu

El dia 8 de setembre celebrem el naixement de la Mare de Déu. En molts pobles i santuaris se celebra la festa patronal. La nostra diòcesi, per un decret del beat Pius IX, està sota la protecció de la Mare de Déu en el misteri del seu naixement, per la qual cosa, encara que enguany cau en diumenge, litúrgicament ha de celebrar-se aquesta solemnitat en tots els pobles de la diòcesi.

Per a una família, un naixement és un esdeveniment que ompli la casa d'alegria i d'esperança. En eixe moment ningú pensa en el que pot passar en el futur, ni en les dificultats que pugui tindre en la vida. L'acolliment d'un nou ésser fa reviure l'esperança que suposa per a tots una nova vida. Però uns pares que reben el regal d'un nou fill no han d'oblidar que aquest forma part de tota la família humana i han d'educar-lo perquè en el seu comportament, en la seua manera de relacionar-se amb els altres, en els seus valors i actituds... no actuï egoïstament, sinó que en tot moment cerque el bé, la justícia i la veritat. D'aquesta manera, un nou ser, que és sempre un regal que Déu ha donat als pares, serà també un regal per a tota la societat.

El naixement de la Verge va ser per als seus pares, Joaquim i Anna, un regal que els va omplir

d'alegria. Ells, que eren justos en la presència de Déu, la van educar perquè parés atenció a les coses de Déu i fóra disponible al que li demanés. D'aquesta manera Maria es va convertir també en un regal de Déu per a tota la família humana i el seu naixement va portar l'alegria al nostre món.

Estem davant una celebració en la qual únicament cap el goig, perquè per ella no hem rebut més que béns: el gran do del Salvador. Per a tota la humanitat el naixement de Maria anuncia el de Crist. És com l'aurora que anuncia l'arribada del dia de la Salvació.

La Mare de Déu és també un regal de Déu per a tots nosaltres perquè ens indica amb la seua vida el camí per a ser feliços. En l'evangeli de Lluc (1,39-56) trobem l'escena de la visitació de Maria a la seua cosina Elisabet. La trobada d'aquestes dos dones és un moment ple d'humanitat i de tendresa. En el diàleg entre elles que ens transmet l'evangelista, en un determinat moment Elisabet li diu: «Feliç tu que has cregut» (1,45). Maria va ser feliç perquè va creure en Déu i perquè va mantenir la fe durant tota la seua vida, va conservar l'alegria.

En aquest món en el qual tenim tantes coses, però sovint tantes persones estan buides i no troben camins per a viure en l'alegria, Elisabet, assenyalant-nos a Maria, ens indica el camí que ens porta a no perdre el goig: la Verge va ser feliç perquè va creure, perquè es va fiar de Déu i es va posar al servei de la humanitat acceptant ser la Mare del Messies. Només pot ser feliç, únicament pot rebre la vida de Crist i, amb ella, la verdadera alegria, qui confia en Déu i està disposat a lliurar la seua vida pels altres. Si volem conservar l'alegria de la fe, no deixem de mirar a Maria. Ella va ser feliç perquè va creure.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

D'alguna manera, tots tornem al *col·le*

Tot és a punt per tornar a l'escola. La propera setmana comença un nou curs. Una promoció d'alumnes s'incorporarà al sistema escolar i començarà la seva formació. Els nens i les nenes de tres anys s'afegiran als companys i companyes que s'han incorporat a l'escola en cursos precedents. Entre tots són una bona colla. L'educació i l'escola són qüestions importants que afecten un bon nombre de persones directament i incideixen, també, en el desenvolupament quotidià de la societat i en el mateix model de societat que es pretén assolir, que es va construint en el dia a dia.

Quatre educadors, ja jubilats, dialogaven arran d'un article que un d'ells aportà. Resumint, deien: «La responsabilitat de les generacions adultes és gran perquè, encara que el futur el protagonitzaran els més jo-

ves, que creixen i es fan grans a les escoles públiques o concertades, tots contribuïm a bastir-lo des del present. Són molts els aspectes que cal considerar: canvis i transformacions radicals que generen noves formes de pensar, de viure, i fins i tot de ser. I també la incidència dels moviments de població per motius laborals, polítics, humanitaris i econòmics, que plantegen reptes de convivència, de formació, culturals i religiosos. Aquesta etapa de la formació de les persones no queda reduïda a l'escola, sinó que abraça també la família, els grups i els espais que contribueixen a transmetre o millorar coneixements, a desenvolupar capacitats personals i a crear actituds. Es pot considerar el conjunt de la vida de les persones com a espais formatius. En aquest conjunt, en el qual es desenvolupa el procés formatiu de les persones, l'escola ha de tenir-hi un dis-

cur propi que creï un ambient acadèmic i de relació personal i social en el qual tots els alumnes se sentin acollits amb estima, valorats per allò que són i atesos d'acord amb les seves possibilitats i situacions personals. Alhora, també, promovent accions inclusives, humanitzadores, compromeses amb la justícia, amb una especial sensibilitat envers els més desfavorits.»

Només voldria afegir que les paraules que aboquem al diàleg educatiu han de fer créixer en saviesa i humanitat; per als cristians, a la manera de Jesús, la Paraula que es va fer Home, Home Nou, per ensenyar-nos i testimoniar-nos les paraules de vida. «Perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestetat» (1Tm 2,2).

Bon curs per a tothom!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Natividad de la Virgen María

El día 8 de septiembre celebramos el nacimiento de la Virgen María. En muchos pueblos y santuarios se celebra la fiesta patronal. Nuestra diócesis, por un decreto del beato Pío IX, está bajo la protección de la Santísima Virgen María en el misterio de su nacimiento, por lo que, aunque este año cae en domingo, litúrgicamente debe celebrarse esta solemnidad en todos los pueblos de la diócesis.

Para una familia, un nacimiento es un acontecimiento que llena la casa de alegría y de esperanza. En ese momento nadie piensa en lo que puede pasar en el futuro, ni en las dificultades que pueda tener en la vida. La acogida de un nuevo ser hace revivir la esperanza que supone para todos una nueva vida. Pero unos padres que reciben el regalo de un nuevo hijo no deben olvidar que este forma parte de toda la familia humana y deben educarlo para que en su comportamiento, en su manera de relacionarse con los demás, en sus valores y actitudes... no actúe egoístamente, sino que en todo momento busque el bien, la justicia y la verdad. De este modo, un nuevo ser, que es siempre un regalo que Dios ha dado a los padres, será también un regalo para toda la sociedad.

El nacimiento de la Virgen fue para sus padres, Joaquín y Ana, un regalo que les llenó de alegría. Ellos, que eran justos en la presencia de Dios, la educaron para que prestara atención a las cosas de Dios y fuera disponible a lo que le pidiera. De este modo María se convirtió también en un regalo de Dios para toda la familia humana y su nacimiento trajo la alegría a nuestro mundo. Estamos ante una celebración en la que únicamente cabe el gozo, porque por ella no hemos recibido más que bienes: el gran don del Salvador. Para toda la humanidad el nacimiento de María anuncia el de Cristo. Es como la aurora que anuncia la llegada del día de la Salvación.

La Virgen María es también un regalo de Dios para todos nosotros porque nos indica con su vida el camino para ser felices. En el evangelio de Lucas (1,39-56) encontramos la escena de la visita de María a su prima Isabel. El encuentro de estas dos mujeres es un momento lleno de humanidad y de ternura. En el diálogo entre ellas que nos transmite el evangelista, en un determinado momento Isabel le dice: «Dichosa tú que has creído» (1,45). María fue feliz porque creyó en Dios y porque mantuvo la fe durante toda su vida, conservó la alegría.

En este mundo en el que tenemos tantas cosas, pero a menudo tantas personas están vacías y no encuentran caminos para vivir en la alegría, Isabel, señalándonos a María, nos indica el camino que nos lleva a no perder el gozo: la Virgen fue feliz porque creyó, porque se fío de Dios y se puso al servicio de la humanidad aceptando ser la Madre del Mesías. Sólo puede ser feliz, únicamente puede recibir la vida de Cristo y, con ella, la verdadera alegría, quien confía en Dios y está dispuesto a entregar su vida por los demás. Si queremos conservar la alegría de la fe, no dejemos de mirar a María. Ella fue feliz porque creyó.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Acció Catòlica General

Sector Infants

Amb el tema de fons de «La màquina del temps», 36 infants de la catequesi de post-comunió de les parròquies de Sant Pere Apòstol de Benicarló, Sant Miquel d'Alcanar, i la Santíssima Trinitat i Sant Josep Obrer de Sant Carles de la Ràpita, han viscut 5 dies de campament a Alcossebre.

Dies intensos i plens de sorpreses perquè «la màquina del temps» ens ha portat per diferents llocs i cultures: la Grècia clàssica, la Xina, l'Atlàntida, Egipte... fins a connectar-nos amb el viatge més important i apassionant que és el de la pròpia vida, fent camí sempre de la mà de Jesús.

Aquest campament forma part del projecte d'Acció Catòlica General de la nostra diòcesi que s'obre a totes les parròquies que hi vulguin participar.

Sector Xiquets

Els dies 29 i 30 de juny, 26 infants dels que han fet aquest any la Primera Comunió a les parròquies de Sant Pere de Benicarló, La Ràpita i Sant Miquel d'Alcanar, han viscut 5 dies de campament a Alcossebre.

pita i Jesús i Maria, han viscut uns dies intensos de campament acompanyant el rei Lucas en la recerca de la felicitat. El campament d'Alcossebre es convertí en un palau reial de l'Edat Mitjana que ens acollí per descobrir junts on es troba la veritable felicitat.

Aquest campament vol engrescar els xiquets i xiquetes a continuar vinculats a les parròquies en la catequesi de post-comunió i en la celebració de l'Eucaristia dels diumenges.

Sector Joves

Uns 54 joves de catequesi de Confirmació i dels grups de les parròquies de Jesús i Maria, La Ràpita, Alcanar i Sant Pere de Benicarló, acompanyats dels monitors i dels mossens, hem viscut uns dies intensos de campament a Alcossebre. La convivència i la fraternitat han fet possible no enyorar els telèfons mòbils que s'havien quedat a casa. Els mateixos joves ho han valorat positivament.

Hem fet un recorregut per les diferents generacions de joves i les seves característiques (Baby boom; generació X; generació Y —mil·lennials—, generació Z) i ens hem retrobat amb les vestimentes, pel·lícules, cançons i esdeveniments històrics que han marcat la nostra història.

Les paraules del Papa en l'exhortació apostòlica *Crist viu* han acompanyat les pregàries i la reflexió sobre el que Jesús ofereix als joves i la celebració de l'Eucaristia, en el marc incomparable d'un pinar a la vora de la mar.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

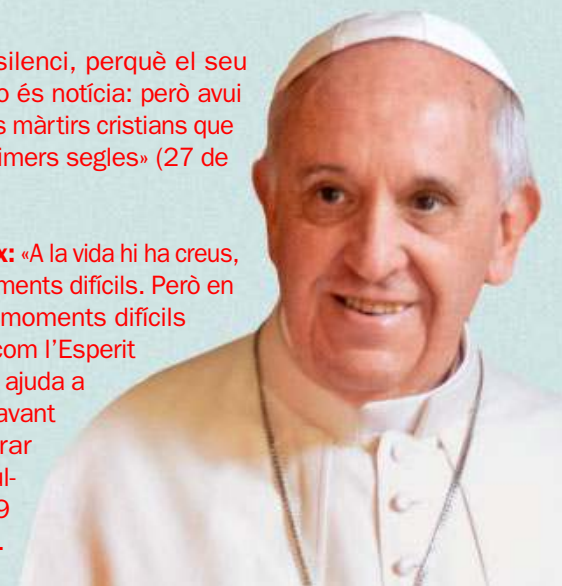
@Pontifex: «Als ulls de Déu, la misericòrdia cap a aquells que només poden rebre sense donar res a canvi és preciosa» (26 de maig).

@Pontifex: «L'Esperit ens fa ressorgir dels nostres límits, de les nostres morts, perquè tenim tantes necrosis a la nostra vida, a l'ànima. El missatge de la resurrecció és aquest: cal renèixer» (26 de maig).

@Pontifex: «També avui en dia hi ha molts cristians assassinats i perseguits per estimar Crist. Donen la seva

vida en silenci, perquè el seu martiri no és notícia: però avui hi ha més màrtirs cristians que en els primers segles» (27 de maig).

@Pontifex: «A la vida hi ha creus, hi ha moments difícils. Però en aquests moments difícils se sent com l'Esperit Sant ens ajuda a tirar endavant i a superar les dificultats» (29 de maig).

La Diòcesi de Tortosa pelegrinà al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes

Del 27 de juny a l'1 de juliol, la nostra diòcesi realitzà el 38è Pelegrinatge al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes, sota el lema

«**Feliços els pobres: és vostre el Regne de Déu**». En total 230 pelegrins: 36 malalts, 86 persones dedicades al servei, i entre ells 44 joves dels quals

cal destacar la disponibilitat, generositat i alegria. Gràcies a tots que us heu posat a disposició dels més febles.

El dijous van sortir cinc autocars. Després de sopar, la **Trobada Hospitalària**. El Sr. Bisbe ens recordà que celebren el 175è Aniversari del naixement de Bernardette. Una noia senzilla i pobra que va rebre un missatge de la Mare de Déu. Tot seguit es van lliurar les medalles de l'Hospitalitat als qui porten tres anys de servei seguits, o quatre alterns.

Divendres: **Laudes; celebració de l'Eucaristia; Via Creu pel camí del Calvari** per als pelegrins; **Via Creu a la Pradera** per als malalts; **pas dels malalts per la Gruta; Acte Penitencial**.

Dissabte: **Laudes; Missa a la Gruta** juntament amb pelegrins de les diòcesis de Lleida, Barcelona, Sant Feliu i Terrassa; **foto de grup; pas dels malalts per la Gruta; Vetllada festiva i Processó mariana**.

Diumenge: **Missa Internacional** de les diòcesis de Tortosa, Barcelona, Sant Feliu, Terrassa, Segorbe-Castelló, Saragossa, Jaca, Granada, Sevilla, Portugal i països d'Amèrica del Sud. A la tarda, **Processó eucarística**. A la nit **Hora Santa**.

Dilluns, darrer dia: **Missa d'acomiadament** i després de dinar vam iniciar el viatge de retorn, amb l'alegria d'haver passat uns dies de germanor al costat de la nostra Mare.

Maria Joana Querol Beltrán

Campaments del MJC de Tortosa

Del 28 al 30 de juny el MJC del nostre Bisbat vam realitzar els campaments a l'alberg La Roca Parda de Cinctorres. Un total de 33 adolescents i joves de Benicarló, Amposta, La Ràpita i Deltebre van participar-hi.

El divendres vam estar al parc aquàtic de Benicàssim i per la tarda cap a Cinctorres. Amb jocs, dinàmiques i treballs hem intentat transmetre'ls la necessitat de connectar

amb si mateixos buscant espais de reflexió, connectar amb els altres sabent que no vivim sols i que necessitem dels demés, i també connectar amb el Senyor a través de la vida de la parròquia, amb els grups, la pregària personal i l'Eucaristia.

Un cap de setmana diferent marcat per la il·lusió, l'alegria i la bona convivència.

Mn. Joan Guerola

AGENDA

■ **Dissabte 14**, Peníscola, a les 11 h, Missa.

■ **Diumenge 15**, Ulldecona, Ermita Mare de Déu de la Pietat, a les 11.30 h, Missa, final de les festes quinquennals.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. □ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Col 1,24-2,3 / Sl 61 / Lc 6,6-11]. Mare de Déu del Claustre; sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia; santa Felícia; beat Frederic Ozanam.

10. ■ **Dimarts** [Col 2,6-15 / Sl 144 / Lc 6,12-19]. **Sant Feliu de Llobregat**: ■ Beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparraguera, i Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura. **Tortosa**: ■ Beat Jacint Orfenell, prev. i mr. a Nagasaki

(1622), nat a La Jana (Maestrat); sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinià.

11. ■ **Dimecres** [Col 3,1-11 / Sl 144 / Lc 6,20-26]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà; sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent.

12. ■ **Dijous** [Col 3,12-17 / Sl 150 / Lc 6,27-38]. El Santíssim Nom de Maria; sant Guiu, pelegrí; beata Maria de Jesús, vg.

13. □ **Divendres** [1Tm 1,1-2.12-14 / Sl 15 / Lc 6,39-42]. Sant Joan Crisòs-

tom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església; sant Felip, pare de santa Eugènia.

14. ■ **Dissabte** [Nm 21,4-9 (o bé: Fl 2,6-11) / Sl 77 / Jo 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu; sant Cebrià, bisbe i mr.; sant Crescenci, noi mr., fill de sant Eutimi; santa Ròsula, mr.

15. ■ **Diumenge vinent**, XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Ex 32,7-11.13-14 / Sl 50 / 1Tm 1,12-17 / Lc 15,1-32 (o bé, més breu: 15,1-10)]. Mare de Déu dels Dolors; sant Nicodemes, mr.; santa Caterina de Gènova, viuda.

Diumenge XXIII de durant l'any (C)

COMENTARI

Estimar Jesús per damunt de tot

Seguir Jesús no ens és gens fàcil. Llegim el que diu Jesús: *Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu.* Jesús es mostra com l'Absolut, com l'únic Déu veritable al qual hem de dedicar tota la nostra vida de manera que el primer, el més important sempre sigui ell. Evidentment no vol dir no estimar els pares o la família o a nosaltres mateixos. Sinó que, per damunt de qualsevol amor, hi ha d'haver Jesús. I ens diu també: *Qui no porta la seva creu no pot ser deixeble meu.* El nostre estil de vida l'hem de viure d'acord amb les exigències del Regne seguint les petjades de Jesús. I Jesús en les dues paràboles ens diu que hem de ser conscients del que vol dir seguir-lo. Parla de *qui vol construir una torre o d'un rei que vol anar a combatre amb un altre.* Abans de fer-ho pensen molt bé les possibilitats que tenen per a dur a terme els seus propòsits; no actuen a la babalà sinó pensant seriosament en totes les circumstàncies. Els cristians hem de ser conscients de les exigències del Regne perquè el nostre seguiment sigui autèntic i no paraules buides.

Ja la primera lectura ens ha dit: *Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu enviat el vostre Esperit Sant?* Nosaltres tenim la Paraula de Jesús i el seu Esperit per a saber com hem d'actuar com a veritables cristians.

I així Pau a la segona lectura li diu al seu deixeble *Filèmon* que torni a rebre el seu esclau *Onèsim* que havia fugit d'ell. I que el rebi *no com un esclau sinó molt més que això: com un germà estimat.* I acaba dient: *Rep-lo com em rebries a mi mateix.* Això és el que li demana la seva condició de cristià. No li devia ser gens fàcil. A nosaltres també se'ns demana seguir Crist estimant-lo per damunt de tot i de tothom. Encara que ens costi.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 9,13-18)

Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afigurem les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols dient-los: / «Torneu-vos en, fills d'Adam.» / Mil anys als vostres ulls són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau a Filèmon (Flm 9b-10.12-17)

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorno com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangeli, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor. Per tant, si em comptes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, rep-lo com em rebries a mi mateix.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 14,25-33)

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent. Ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu.» Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular-ne les despeses per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar." Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 9,13-18)

¿Qué hombre conocerá el designio de dios?, o ¿quién se imaginará lo que el Señor quiere?

Los pensamientos de los mortales son frágiles e inseguros nuestros razonamientos, porque el cuerpo mortal oprime el alma y esta tienda terrena abruma la mente pensativa.

Si apenas vislumbramos lo que hay sobre la tierra y con fatiga descubrimos lo que está a nuestro alcance, ¿quién rastreará lo que está en el cielo?, ¿quién conocerá tus designios, si tú no le das sabiduría y le envías tu santo espíritu desde lo alto? Así se enderezaron las sendas de los terrestres, los hombres aprendieron lo que te agrada y se salvaron por la sabiduría».

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán.» / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enseñanos a calcular nuestros años, / Para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Filemón (Flm 9b-10.12-17)

Querido hermano:

Yo, Pablo, anciano, y ahora prisionero por Cristo Jesús, te recomiendo a Onésimo, mi hijo, a quien engendré en la prisión.

Te lo envío como a hijo. Me hubiera gustado retenerlo junto a mí, para que me sirviera en nombre tuyo en esta prisión que sufro por el Evangelio; pero no he querido retenerlo sin contar contigo: así me harás este favor, no a la fuerza, sino con toda libertad. Quizá se apartó de ti por breve tiempo para que lo recobres ahora para siempre; y no como esclavo, sino como algo mejor que un esclavo, como un hermano querido, que sí lo es mucho para mí, cuánto más para ti, humanamente y en el Señor.

Si me consideras compañero tuyo, recíbelo a él como a mí.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 14,25-33)

En aquel tiempo, mucha gente acompañaba a Jesús; él se volvió y les dijo: «Si alguno viene a mí y no pospone a su padre y a su madre, a su mujer y a sus hijos, a sus hermanos y a sus hermanas e incluso a sí mismo, no puede ser discípulo mío. Quien no carga con su cruz y viene en pos de mí, no puede ser discípulo mío. Así, ¿quién de vosotros, si quiere construir una torre, no se sienta primero a calcular los gastos, a ver si tiene para terminarla? No sea que, si echa los cimientos y no puede acabar-la, se pongan a burlarse de él los que miran, diciendo: "Este hombre empezó a construir y no pudo acabar". ¿O qué rey, si va a dar la batalla a otro rey, no se sienta primero a deliberar si con diez mil hombres podrá salir al paso del que lo ataca con veinte mil? Y si no, cuando el otro está todavía lejos, envía legados para pedir condiciones de paz. Así pues, todo aquel de entre vosotros que no renuncia a todos sus bienes no puede ser discípulo mío».